



Den här subadulta större skrikörnen sträckte söderut längs sydöstra Öland den 7 september och dök senare upp i Falsterbo.



Foto: Fredrik Ellin



En orädd hona aftonfalk plockade larver och mask på en äng vid Siggesta i Uppland under sena oktoberdagar.

Foto: Stefan "Oscar" Oscarsson

Rovfågelhöst

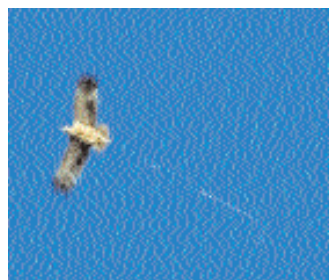
Hösten bjöd också på en rad roliga rovfåglar. I vanlig ordning sågs ett antal mindre skrikörnar runt om i landet. En riktig långstannare fanns i värmländska Träfors och lockade folk från när och fjärran.

Större skrikörn sågs också här och var, även om bäst chanser att få en glimt av arten gavs på södra Öland och i sydvästra Skåne.

Kejsarörn rapporterades från Halland i andra halvan av augusti och från Sydvästskåne i mitten av oktober. Efter några obsar av stäppörn i

Norrbottnen i somras var det Sydvästskåne som gällde, med obsar först den 31 juli och sedan från mitten av september och minst en månad framåt. Endast tre fynd av ormörn har rapporterats, med ett ex vid Ålsjön, Hälsingland, den 5 augusti, vid Tofta udde, Bohuslän, den 1 september och en fågel i Skåne som först passerade Käglinge hästbacke och senare vände nere vid Falsterbo den 13 september.

Även tre dvärgörnar har rapporterats – från Skåne vid Kattviks hamn den 27 juli och Falsterbo den 15 augusti och från Gotland vid Lojsta, den



Trots att kejsarörnen tömde barlasten för att lyckas ta sig över till Danmark fick den vända i Falsterbo den 16 oktober.

Foto: Jens B Bruun



Aftonfalken vid Siggesta var kvar vid denna tidnings pressläggning och torde vara den senaste obsen av arten i landet.

Foto: Stefan "Oscar" Oscarsson

4 september. Dessutom bjöd hösten på många tillfällen att se stäpphök och aftonfalk, framför allt i södra Sverige.

– CORELL



Den här 2k-hannen stäpphök höll till på Lövstaslätten utanför Uppsala ett par dagar i början av september...

Foto: Michael Bergman



...och samtidigt sågs den här 2k-hannen i Falsterbo.

Foto: Anders Andersson

Mongoldubbel efter mycket trubbel

I början av oktober hittades en piplärka på Gräsörenbron utanför Luleå. Fågeln bestämdes först till större piplärka, men efterhand började man på plats fundera på om det inte kunde vara en mongolpiplärka trots allt? När Peter Nilsson den 4 oktober lyckades få kanonbilder på fågeln kunde misstankarna ytterligare stärkas. Bland annat skrev Hans Larsson på Brevduvan att: "bakkloras form ser bra ut, rygg- och hjässtreckning typisk och bröstets fina streck-

ning är ett bra indicium. Formen på de mellersta täckarna är också bra för mongol, hos större piplärka är fjädrarna längre och mer utdragna."

Ytterligare en mongolpiplärka upptäcktes åttonde oktober på Örskär i Uppland. Piplärkan upptäcktes nära fyren av Petter Haldén då den kom överflygande. Fågeln sågs sedan på marken där den kunde bestämmas. – ARONSSON

Kommentar: Om fynden godkänns blir de landets sjätte respektive sjunde fynd, varav sex har setts under 2000-talet. Mongolpiplärka är kryssad av ungefär hälften av medlemmarna i Club300.



Finstreckat bröst var en av de karaktärer som fick skådarna att haka till om det verkligen inte kunde vara en mongolpiplärka trots allt.

Foto: Peter Nilsson



Juvenila mellersta täckare med utseende som pekar mot mongolpiplärka. Inte lika utdragen form som hos större piplärka.

Foto: Peter Nilsson



Fågeln form, den vita övergumpen, stor ljus hakfläck och vattningen på kroppen uteslöt allt annat än orientseglare. Landets andra fynd av denna megararitet – även i europeiskt perspektiv – var ett faktum. Hoburgen den 30 juli 2005. Foto: Gösta Reiland



Bara ett 20-tal skådare hann se orientseglaren när den snurrade runt Hoburgsklippan i knappt två timmar. Foto: Tord Jeppsson

Orientseglaren vid Hoburgen

Martin Olesen, hans far Per Olesen och resten av familjen åkte ned till Hoburgen den 30 juli. Efter att ha börjat med att fika gick Martin och Per upp till toppen av klippan. Barnen följde också med.

– Just när vi skulle gå tillbaka såg vi ett flertal tornseglare flyga förbi under oss, längs med klippan. På en av dem lyste övergumpen vit, berättar Martin.

– Vi fick in fågeln i handkikarna och följde den några minuter. Under tiden tröttnade barnen och de fick lov att klättra ned för branterna själva – vi ville ju inte riskera att tappa bort fågeln, försätter Martin.

Per och Martin noterade att fågeln hade aningen längre vingar och lite djupare klaven stjärt än en tornseglare.

– Riktigt vad det var för art visste vi inte när den till slut försvann bakom radaranläggningen.

Väl nere vid bilen igen började de bläddra i Fågelguiden. Längst bak i boken fanns en seglare som passade perfekt – orientseglare! Men kunde en partiell albinistisk tornseglare uteslutas? Fler dråktkarakterer behövdes, och det var bråttom. Eftersom misstanken om att det verkligen rörde sig om en orientseglare var stark gällde det att få ut larvet. Martin ringde C3:s etiske rådgivare på Gotland,

Björn Lilja och lyckades till slut också att få tag på Mikael Nord.

Strax anlände de första skådarna och det dröjde inte lång stund innan fågeln återupptäcktes.

– Vi stod på grusvägen och fick se fågeln svepa fram och tillbaka över klippan åtskilliga gånger. Vid några tillfällen var den alldeles ovanför oss och vi kunde se den arttypiska vattningen på kroppen – artbestämningen var klar, avslutar Martin.

Fågeln höll till runt Hoburgsklippan i knappt två timmar och sågs av högst ett 20-tal personer.

– CORELL

Kommentar: Ett tidigare fynd av orientseglare har gjorts i Sverige, den 6 juli 1999 på Getterön, Halland. Mikael Nord svarade för den upptäckten.



Långtifrån alla gotländska skådare hann fram innan seglaren försvann. Foto: Tord Jeppsson



Prärielöparen stretchar lite innan den drar vidare. Kyls strandbad, Sydostskåne 11 september.

Foto: Markus Tallroth

Sibiriska prärielöpare?

Ottenby fick besök av prärielöpare till och från under hösten (12-18/8, 8-9/9 och dessutom ett antal obsar perioden 17/9-2/10). Vid Fidenäsvisken, Gotland sågs också en fågel (11/9), och i Skåne besöktes både Kyls strandbad (11/9) och Häslövs ångar (13-14/9) av prärielöpare. Tittar man på höstens fyndbild kan man konstatera att alla fynden gjorts längs den klassiska sträckleden Gotland-Öland-Skåne, förutom långstannaren vid Stensjön i Sörmland (5-16/9). Man lockas lätt att tro att det rör sig om sibiriska fåglar som når Sverige från nordost, och inte fåglar som kommit hit över Atlanten.

– CORELL

Kommentar: Inte mindre än 51 prärielöpare har påträffats i Sverige tom 2003. Stensjöfågeln var Sörmlands andra fynd av arten. På Gotland har tre fåglar setts tidigare.



En del gotlandsskådare har flytt med seglare i år. Inte minst Gösta Reiland, som hann med orienten i juli och upptäckte den bleke mindre än tre månader senare. Blir det alpseglare till våren? Fotom: Måns Hjernquist

Den bleke på sverigebesök i år igen

Förra året bjöd ju på ett tidigare inte skådat inflöde av bleka tornseglare. Snällast var de två fåglarna vid Grönhögen och Friseboda, som ju båda gick att dra på. Att det redan i år skulle ges flera chanser på denna svårbestämbara art var det väl få som trodde.

Det var på södra Gotland som den bleke först dök upp igen. Närmare bestämt i Skoge vid 14-tiden den 23 oktober.

– Jag hade varit bortrest större delen av oktober, och väl hemma igen fick jag lite tid över, berättar Gösta Reiland.

– Så jag gick ut på tomten och fick då syn på en seglare. Jag reagerade på att fågeln hade väldigt ljus strupfläck, men mer hann jag inte se innan fågeln snabbt försvann norrut.

Gösta larmade ut fågeln som obestämd tornseglare samtidigt som han hämtade kameran. Han gav sig iväg

och lyckades hitta rätt på fågeln igen, ungefär i samma stund som de första skådarna kom till platsen. Seglaren sågs sedan under bra förhållanden och stundtals på väldigt nära håll. Snabbt stod det klart att det var en blekseglare som Gösta hade hittat. Fågeln sågs fram till halvsextiden.

Dagen därpå, den 24 oktober, var det Nabben, Falsterbo som fick fint besök. Mattias Ullman fick framåt halv två syn på en seglare på långt håll i öster.

– Fågeln kom långsamt närmare och passerade norr om oss. Den här dagen var det bra ljusförhållanden nere vid Nabben, så att vi kunde bland annat se kontrasten på ovasidan och den stora ljusa strupfläcken, berättar Mattias.

Fågeln sträckte ut mot Danmark och sågs vika av lite mot nordväst innan den försvann. På plats på Nabben den här dagen var endast en dryg handfull skådare.

– CORELL

Kommentar: Arten är inte tidigare sedd på Gotland.